

videt, men ogsaa for Samfundet, hvem hans Kræfter tidligere gjengives, behøver ingen Udvi-
ling, og skjøndt det ikke kan være afgjørende, tør
det dog heller ikke ganske lades ude af Bes-
trægtning, at man derved vil formindste Om-
kostningerne for Statskassen og forege den af
særegne Localiteter betingede Møjlighed for at
bringe det alvorlige Forsøg paa at gjøre For-
bedringshuusstraffen til en virkelig Forbedring
til Anvendelse paa et større Antal af dertil
qualificerede Personer.

Sammenfatter nu Udvalget de her antydede
Betragtninger i det Totalssøn, hvorpaa til-
sidst dog enhver Afgjørelse beroer, saa skal det
foreslaae at følge Udkastet, der eftergiver en
Trediedeel af Straffetiden, indtil det 3die Aar,
hvorefter altsaa alle grovere Forbrydere, for
hvilke netop dette Straffequantum kan ansees
som ordinarium, vilde blive henviste til en mindst
toaarig Genfomsheds vækkende og luttrende Ind-
sydelse og faae tilstrækkelig Tid til at finde
Trøst i Arbejde, men af hvert paafølgende Aar
(dømt Forbedringshuusarbeide) at eftergive
de to Trediedele, saa at der kun kommer et
Tillæg af 4 Maaneder for hvert følgende Aar,
og Totalsummen for Straffetidens maximum af
6 Aar altsaa synker ned til det Halve. Sca-
laen vil derefter blive følgende:

8 Maanedes affones med	6 Maanedes
1 Aar	— — 8 —
1½ —	— — 12 —
2 —	— — 16 —
3 —	— — 24 —
4 —	— — 28 —
5 —	— — 32 —
6 —	— — 36 —

Ligesom det vil sees, at alle upassende
Spring herved ere undgaede, saaledes haaber
Udvalget, at der derved er sikret Systemet
fuld Afgang til at udvikle de gode Følger,
som man tør vente af samme, og at de for-
skjellige Hensyn, som ere berettigede til ved
denne Sags Ordning at tages i Betragtning,
derved vilde være fyldestgjorte.

Den her omhandlede Forkortelse i Straffe-
tiden skal efter Udkastets § 2 ikke blot finde
Anvendelse paa den, som efter det strengere

System affones sin hele Straffetid, men ogsaa
paa den, om hvem dette kun gjælder for en
Deel, fordi han enten overskyttes til det nye
Fængsel, efterat han alt har udstaaet en Deel
af den, eller fordi Straffen maa afbrydes paa
længere eller kortere Tid, fordi den virker sta-
deligt paa hans aandige eller legemlige Fors-
fatning. Mod Villigheden heraf kan Udvalget
Intet erindre, og skjøndt baade det særligt Tryk-
kende i Straffen som Onde og den formodede
Nytte af samme som Forbedringsmiddel væsent-
ligen er betinget af dens Continuitet, skal Ud-
valget dog heller ikke gjøre nogen Indvending
imod, at selv en saa kort Tid som 2 Maanes-
ders Hensættelse i Enkeltcelle her kommer til
Afrægning. Derimod maa det vist ansees for
uestergivelligt, at disse 2 Maanedes skulle være
tilbragte i uafbrudt Genfomsheid, at altsaa alt,
hvad der ikke naaer dette minimum, aldeles ikke
kommer i Betragtning med Hensyn til Ned-
sættelsen af Straffetiden. Udvalget vilde ikke
finde det tvivlsomt, at dette ogsaa er Udkastets
Mening, dersom ikke Motiverne forbeholdt
Straffeanstaltens Bestyrelse at afgjøre, hvor-
vidt Hensættelse i Enkeltceller til forskellige
Tider maatte kunne sammenlægges til at ud-
gjøre disse 2 Maanedes. For at forebygge saadan
Misforstaaelse, vil altsaa en Omredaction være
nødvendig, hvoraf det tillige bør fremgaae
med tilstrækkelig Tydelighed, at Reductionen efter
ovennævnte Scala bliver særligen at beregne
for hvert Tidsaffnit, hvort Fangen uafbrudt
har hensiddet i Enkeltcelle, altsaa s. Ex. for
den Tid, som er under 8 Maanedes, kun med
en Afkortning af en Fjerdedeel) og hvorefter
det tillige kan bestemmes, hvad der her bliver
at forstaae ved en Maaned. Derimod har
Udvalget Intet at erindre imod, at Spørgs-
maalet om Aldersterminen, fra og til hvilken
Cellestyret skal bringes til Anvendelse, til
hvis Besvarelse der ikke foreligge de fornødne
Oplysninger, forbeholdes en senere Afgjørelse
ved Fængselsreglementet.

Udvalget har taget under nøieste Over-
veielse, om ikke den i § 3 forbeholdte Over-
førelse af allerede domsfældte Forbedringshuus-
fanger til den nye Straffeanstalt maatte være
at betinge af disses Samtykke (saaledes, som
bestemt i den norske Lov om Bodsfængslet 12te